

Bilag 2.

V. FRANKLIN SØRENSEN
landsretssagfører

København, den 4. april 1957.

Til folketingets udvalg vedrørende forslag til ændringer i byggestøttelovens kap. V. A.

På vegne en stor kreds af byggefolk, omfattende såvel håndværkere som bygherrer inden for alle dele af det private byggeri, tillader jeg mig at rette henvendelse til det ærede udvalg i følgende anledning:

I. Bestemmelsen i byggestøttelovens § 35, stk. 2, hvorefter de fastsatte årlige rådighedsbeløb til privat byggeri fortrinsvis skal anvendes til at bevilge lån i medfør af afsnit A. i kapitel V., er hidtil blevet administreret på en sådan måde, at praktisk taget alle de til rådighed stående midler er anvendt til lån efter vurderingsprincippet. Ved denne administration er mange små bygherrer, hvis indtægter ligger lige over sygekassegrænserne, men som på den anden side ikke er i besiddelse af sådanne indtægter og formue, at de kan gennemføre et byggeri efter vurderingsreglerne, blevet afskåret fra at få eget hus. Administrationen har også bevirket, at det private byggeri af etagehuse og parcel- og rækkehuse, som man tidligere gennem boligministeriets administration havde økonomisk og konstruktiv indsigt med, nu stort set er ophørt. Fortrinsretten for kapitel V. A.-byggeriet har ramt mange mindre håndværkere, som i tillid til bestemmelserne i den tidligere byggestøttelovs kapitel VIII. og den gældende lovs kapitel V. B. har erhvervet grunde med bebyggelse for øje efter disse regler.

Jeg skal henstille, at der af udvalget stilles forslag om ændringer i loven, således at også reglerne i kapitel V. B. får reel betydning.

II. Den bestemmelse, der blev indført ved lov af 2. oktober 1956 om ændringer i byggestøttelovens kapitel V. A., og hvorefter der i dette kapitel blev givet fortrinsret for bevilling af lån til en- og tofamiliehuse med beboelse for bygherren selv, har bevirket indgreb af uoverskuelig økonomisk rækkevidde i de dispositioner, som betydende private bygherrekredse har foretaget i tillid til bestemmelserne i byggestøtteloven af 14. april 1955. Den nævnte nye fortrinsret for småhusene, som oven i købet har bevirket, at reservation af statslånsmidler kunne ske forud for det finansår, hvori lånemidlerne blev stillet til rådighed, har bevirket, at så godt som alle lånemidlerne efter kapitel V. for 1957-58 er benyttet før finansårets påbegyndelse, hvilket igen medfører, at intet nyt forretningsmæssigt byggeri kan iværksættes i det kommende år. De bygherrer, der i tillid til lovens bestemmelser har indsendt begæring om reservation af statslånsmidler, og som gennem oplysninger fra administrationen har fået det indtryk, at reservationer ville blive meddelt i den rækkefølge, hvori begæringerne indkom, er ved denne lovændring bibragt betydelige økonomiske tab. Ikke alene bevirker udsættelse af byggeri øgede udgifter til renter og skatter m. v., men uvisheden omkring byggeriets eventuelle senere gennemførelse må medføre, at det er umuligt at tilrettelægge den fornødne projektering, endsigse gennemføre rationalisering og langtidsplanlægning inden for det private byggeri.